

- 8) Verwerpt het beroep voor het overige.
 9) Verstaat dat elke partij haar eigen kosten zal dragen.

(¹) PB C 246 van 28.8.1999.

ARREST VAN HET HOF

van 8 april 2003

in zaak C-244/00 (verzoek van het Bundesgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Van Doren + Q. GmbH tegen Lifestyle sports + sportswear Handelsgesellschaft mbH, Michael Orth (¹)

(„Merken — Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 7, lid 1 — Uitputting van aan merk verbonden recht — Bewijs — Plaats waar waren door merkhouders of met zijn toestemming voor het eerst in het verkeer worden gebracht — Toestemming merkhouders voor in het verkeer brengen in EER”)

(2003/C 135/02)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-244/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundesgerichtshof (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Van Doren + Q. GmbH en Lifestyle sports + sportswear Handelsgesellschaft mbH, Michael Orth, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 28 EG en 30 EG en van artikel 7, lid 1, van de Eerste richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB 1989, L 40, blz. 1), zoals gewijzigd bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992 (PB 1994, L 1, blz. 3), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet, M. Wathelet en R. Schintgen, kamerpresidenten, C. Gulmann (rapporteur), A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 8 april 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Een bewijsregel krachtens welke de uitputting van het merkrecht voor de door de merkhouders gedagvaarde derde een verweermiddel vormt, zodat de voorwaarden voor deze uitputting in principe moeten worden bewezen door de derde die zich erop beroept, is in overeenstemming met het gemeenschapsrecht, met name de artikelen 5 en 7 van de Eerste richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, zoals

gewijzigd bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992. De vereisten van de onder andere in de artikelen 28 EG en 30 EG verankerde bescherming van het vrije verkeer van goederen kunnen echter tot een wijziging van deze bewijsregel nopen. Wanneer de derde erin slaagt aan te tonen dat er een reëel gevaar bestaat dat de nationale markten worden afgeschermd wanneer hij dit zelf moet bewijzen, met name wanneer de merkhouders zijn waren binnen de Europese Economische Ruimte in de handel brengt door middel van een exclusief distributiesysteem, moet de merkhouders aantonen dat de waren aanvankelijk door hemzelf of met zijn toestemming buiten de Europese Economische Ruimte in de handel zijn gebracht. Indien dat bewijs wordt geleverd, is het dan aan de derde om aan te tonen dat de merkhouders met het daarna in de handel brengen binnen de Europese Economische Ruimte heeft ingestemd.

(¹) PB C 247 van 26.8.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 10 april 2003

in zaak C-305/00 (verzoek van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main om een prejudiciële beslissing): Christian Schulin tegen Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH (¹)

(„Kweekproducten — Beschermingsregeling — Artikel 14, lid 3, van verordening (EG) nr. 2100/94 en artikel 8 van verordening (EG) nr. 1768/95 — Gebruik van oogstproduct door landbouwers — Verplichting om aan houder van communautair kwekersrecht informatie te verstrekken”)

(2003/C 135/03)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-305/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Christian Schulin en Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 14, lid 3, zesde streepje, van verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht (PB L 227, blz. 1) en artikel 8 van verordening (EG) nr. 1768/95 van de Commissie van 24 juli 1995 houdende vaststelling, overeenkomstig artikel 14, lid 3, van verordening (EG) nr. 2100/94, van uitvoeringsbepalingen betreffende de afwijking ten gunste van landbouwers (PB L 173, blz. 14), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld